

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 2Csp/48/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5919201624
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Klukoš
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2020:5919201624.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Ružomberok sudcom JUDr. Branislavom Klukošom v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zast. JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanému: X. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XXX, t. č. bytom S. XXX, B., o zaplatenie 2704,33 EUR s prísil, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 2704,33 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne z tejto sumy od 04.03.2017 až do zaplatenia, a to všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti výroku tohto rozsudku.

Súd priznáva žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, pričom o výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia osobitným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 03.10.2019 si právny predchodca žalobcu prostredníctvom svojho predchádzajúceho právneho zástupcu uplatnil voči žalovanému právo na zaplatenie istiny vo výške 2704,33 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne z tejto sumy od 04.03.2017 až do zaplatenia a náhradu trov tohto konania.

2. Žalobca žalobu po skutkovej stránke odôvodnil tým, že Všeobecná úverová banka, a.s., skrátený názov: VÚB, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, Bratislava, ako právny nástupca spoločnosti Consumer Finance Holding a.s., Hlavné námestie 12, Kežmarok z titulu zlúčenia uvedenej spoločnosti s VÚB, a.s. v zmysle projektu rozdelenia zlúčením, ako právny nástupca pokračuje v prevádzkovaní tzv. ostatného podnikania zanikajúcej spoločnosti Consumer Finance Holding a.s., ktorým sa rozumejú všetky ostatné zložky podnikania zanikajúcej spoločnosti okrem TRIANGEL - splátkového predaja a leasingu QCar. Žalobca a žalovaný uzatvorili dňa 22.04.2016 zmluvu o pôžičke č. 6231655, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému pôžičku vo výške 2500 eur. Podľa zmluvy o pôžičke mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 69,79 eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 4187,40 eur. Do dňa podania žaloby uhradil žalovaný z vyššie uvedenej zmluvy sumu 209,37 eur. Žalobca ďalej poukázal na § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a § 565 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé splátky riadne a včas, t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, žalobca v zmysle vyššie uvedených ustanovení listom zo dňa 29.12.2016 - predžalobná upomienka vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok, na čo poskytol žalovanému dodatočnú lehotu na plnenie viac než 30 dní. Súčasne žalovaného upozornil, že ak nedôjde aspoň k úhrade najstaršej omeškanej splátky, žalobca bude oprávnený úver zosplatiť. Žalovaný ani v dodatočnej lehote dlžné splátky neuhradil. Žalobca preto využil oprávnenie a dňa 19.02.2017 úver zosplatiť, o čom bol žalovaný informovaný listom z dňa 26.02.2017 - oznámenie

o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru. K zosplateniu samotného úveru došlo až po márnom uplynutí dostatočne dlhej dodatočnej lehoty na plnenie, a to vo vzťahu ku splátke splatnej bezprostredne pred zosplatením. Splátka uvedená v predžalobnej upomienke je len najstaršou omeškanou splátkou, táto však neurčuje začiatok plynutia premlčacej lehoty. Neuhradením aspoň splátky uvedenej v predžalobnej upomienke sa žalovaný dostal do omeškania viac než 3 mesiace, a teda súčasne žalobcovi vzniklo v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka oprávnenie vyhlásiť dlh za splatný v celom rozsahu naraz. Do dňa podania žaloby žalovaný dlžné splátky neuhradil. Právo žalobcu na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru upravoval článok 9.2 zmluvných podmienok. Celkový dlh žalovaného ku dňu podania žaloby predstavoval 2704,33 eur. Žalobca si rovnako uplatnil aj zákonné úroky z omeškania, a to od šiesteho dňa nasledujúceho po oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti, nakoľko oznámenie bolo zaslané len obyčajnou listovou zásielkou, kde je obvyklá doba na doručenie najviac 5 dní. Zmluvnú pokutu si žalobca v tomto konaní neuplatnil.

3. Okresný súd Ružomberok vydal v uvedenej veci dňa 28.10.2019 platobný rozkaz, ktorým v celom rozsahu vyhovel podanej žalobe, avšak proti uvedenému platobnému rozkazu podal žalovaný riadne a včas odpor s odôvodnením, na základe čoho bol uznesením tunajšieho súdu sp. zn. 2Csp/48/2019 zo dňa 09.12.2019 platobný rozkaz v celom rozsahu zrušený.

4. Žalovaný v odôvodnení odporu proti vydanému platobnému rozkazu uviedol, že žalobca si uplatňuje právo bez právneho dôvodu a v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky a žiada priznať bezdôvodné obohatenie a úžeru, čo je v demokratickom štáte nepripustné. Požiadal súd, aby podrobil zmluvu súdnej kontrole z úradnej povinnosti a rozhodol, že všetky neprijateľné podmienky o ktorých spotrebiteľ mal byť zo strany dodávateľa náležite poučený nie sú pre spotrebiteľa záväzné a aby súd určil, ktoré povinné zákonné náležitosti absentujú. Žalovaný ďalej uviedol, že súd je povinný z úradnej povinnosti preskúmať žalobcom predloženú zmluvu, t.j. podrobiť ju súdnej kontrole s poukazom na újinné právo, najmä smernicu rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Zmluva bola predtlačená, formulárová a spotrebiteľ nemohol obsah ovplyvniť. Spotrebiteľské zmluvy majú veľké nedostatky a obsahujú neprijateľné a nekalé podmienky a neobsahujú zákonom stanovené náležitosti. Nesmú obsahovať ustanovenia spôsobujúce nerovnováhu práv a povinností. S poukazom na § 43a Občianskeho zákonníka je dodávateľ viazaný podpísaním návrhu, inak je zmluva neplatná. Odvolávanie sa na všeobecné podmienky a obchodné podmienky je neúčinné, ak nie sú podpísané a počas uzavretia zmluvy neboli k dispozícii na prečítanie a vysvetlenie aj z nedostatku času. Žalovaný poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp.zn.11Co/80/2018. Ďalej poukázal na to, že zmluva obsahuje neprijateľné podmienky ako je dohoda o zrážkach zo mzdy, rozhodcovská doložka, rôzne poplatky, sankčný úrok 25%, zmluvnú pokutu, neobsahuje ročnú percentuálnu mieru nákladov v správnej výške, nesedia celkové náklady, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť. Z opatrnosti podal aj námietku premlčania a žiadal, aby súd vydaný platobný rozkaz zrušil a po preskúmaní nariadil, že úver je bezúročný a bez poplatkov.

5. Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu vo svojom vyjadrení k odporu žalovaného uviedol, že všetky obligatórne náležitosti zmluvy sú premietnuté do vzorca, ktorý bol súčasťou čl. 7 zmluvných podmienok, s ktorými bol žalovaný riadne oboznámený. Vo vzťahu k existencii náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch žalobca poukázal na rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/2015, kde sa uvádza: „zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky povinné náležitosti musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči. Nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok od spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok.“ Žalobca poukázal na tú skutočnosť, že termín konečnej splatnosti je priamo uvedený v uzatvorenej zmluve, pričom v spojení so zmluvnými podmienkami, s ktorými sa žalovaný oboznámil sú tieto hodnoty vyjadrené. Žalobca ďalej uviedol, že uzatvorená zmluva aj s poukazom na výrok rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/2015 obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti. Vo vzťahu k náležitosti rozpisu splátok odkázal na aktuálne uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 146/2017 zo dňa 22.02.2018, kde je jednoznačne konštatované, že zmluva nemusí obsahovať rozpis splátok na istinu, úroky a poplatky. Ďalej poukázal aj na ďalšie rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, v ktorých súd poskytol dostatočné odôvodnenie spochybnených náležitostí žalovaným spotrebiteľského úveru aj s poukazom na Smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES. Žalobca ďalej uviedol, že pokiaľ bola vznesená námietka premlčania v konaní nedošlo k premlčaniu celého nároku a tento bol uplatnený v rámci plynutia zákonnej

3-ročnej premlčacej doby pre uplatnenie práva. Žalobca vychádza z tej skutočnosti, že podľa jeho názoru premlčanie dlhu, ktorý bol zosplatnený v súlade s právnymi predpismi nemožno počítať od splatnosti prvej nezaplatenej splátky. Rozhodujúcou pre posúdenie premlčania dlhu je splatnosť tej splátky, ktorá vyvolala zročnosť celého dlhu, pričom uvedenému svedčí aj právny názor JUDr. F. Sedlačka. Žalobca ďalej poukázal na ustanovenia zmluvy ako aj právnych predpisov, ktoré majú dopad na právne posúdenie prejednávaneho sporu. Žalobca ďalej uviedol, že platné predpisy neobsahujú ustanovenie, ktoré by viazalo možnosť zosplatnenia dlhu na konkrétnu splátku (t. j. na prvú nesplatenú). Z gramatického výkladu citovaných ustanovení vyplýva, že žalobca má oprávnenie vyhlásiť mimoriadnu splatnosť dlhu pre nesplnenie niektorej splátky. Žalobca ako veriteľ má tak právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu pre nesplnenie ktorejkoľvek splátky, t. j. tej ktorú si sám určí. V tejto súvislosti žalobca odkázal na uznesenie Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 17Co/447/2016 zo dňa 24.08.2017, ktorý v odôvodnení svojho rozhodnutia v bode 13 uvádza, že ak nie je preukázané inak, je potrebné považovať za nesplnenú splátku, odo dňa zročnosti, ktorej začne plynúť premlčacia doba podľa § 103 veta druhá OZ, splátku zročnú bezprostredne pred zosplatnením. Žalobca na podporu svojho tvrdenia poukázal aj na aktuálne uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 12Co/214/2017 zo dňa 31.08.2017, ktorý uvádza, že k zosplatneniu úveru nedochádza automaticky po tom, ako sa žalovaný dostal do omeškania s platením viac ako troch splátok úveru. Splatnosť celej pohľadávky nenastáva totižto priamo zo zákona, ale záleží na veriteľovi či toto právo uplatní. K dátumu zosplatnenia žalobca z predpísaných 7 splátok evidoval úhradu 3 splátok, teda žalovaný sa dostal do omeškania s 4. splátkou splatnou dňa 20.10.2016. Z hľadiska naplnenia podmienok uvedených v čl. 9 bod 9.2 Zmluvných podmienok, kedy musí veriteľ evidovať omeškanie jednej splátky počas doby dlhšej ako 3 mesiace tak zosplatnenie v prejednávanom spore nastalo vo vzťahu k splátke splatnej 20.08.2016, pričom 3-ročná premlčacia doba by uplynula až dátumom 20.01.2020. Nakoľko žalobca podal žalobu na súd pred týmto dňom, jeho nárok nie je premlčaný. Žalobca musel v zmysle zákona čakať na splatnosť troch po sebe nasledujúcich splátok, a preto v dôsledku plnenia zákonného predpokladu sa javí ako nedôvodné, aby uvedené splátky podliehali premlčaniu. Nad rámec uvedeného žalobca uvádza, že pokiaľ sa pri premlčaní vychádza z ustanovenia § 101 OZ, teda že premlčacia doba plynie odo dňa, kedy sa mohlo právo vykonať po prvý raz, v spojení s ustanovením § 103 OZ je nutné poznamenať, že ak sa žalovaný dostal do omeškania prvýkrát splátkou zročnou dňa 20.10.2016, žalobca by nemohol pristúpiť k zosplatneniu a uplatniť právo v súvislosti s vyhlásením mimoriadnej splatnosti skôr ako po troch mesiacoch od danej splátky. Z uvedeného vyplýva, že právo spojené s vyhlásením mimoriadnej splatnosti mohol veriteľ prvýkrát (teda aj súdne) uplatniť najskôr dňom 20.01.2020, kedy uplynuli 3 mesiace od omeškania splátky. Je taktiež neprijateľné, aby začiatok premlčacej doby pre celý dlh začal plynúť splatnosťou neuhradenej splátky, t. j. aj pre splátky, ktoré ešte nie sú splatnými, nakoľko z predloženého prehľadu splátok a úhrad je zrejmé, že splátky predpísané pred zosplatnením sú posudzované v režime premlčania každej splátky osobitne. Na základe uvádzaných skutočností preto žalobca navrhol, aby súd žalobe v celom rozsahu vyhovel.

6. Žalovaný vo svojom vyjadrení zo dňa 14.03.2020 uviedol, že vyjadrenia a tvrdenia žalobcu sú nesprávne. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn.21Co/9/2017, zo dňa 28.11.2017, ako aj na ďalšie rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15Co/203/2015. Uviedol, že v prvom rade sa súd musí zaoberať námietkou premlčania t.j. či bola žaloba podaná v trojročnej premlčacej dobe. Žalovaný má za to, že žaloba bola podaná po trojročnej premlčacej lehote, ako to už uviedol v odpore proti platobnému rozkazu. Žalovaný ďalej uviedol, že žalobca neuvádza pravdu, keď uviedol, že prvýkrát sa dostal žalovaný do omeškania so splátkou zročnou dňa 20.10.2016, pričom poukázal na originál výpisu, z ktorého je zrejmé, že žalovaný sa prvýkrát dostal do omeškania so splátkou už 20.05.2016, pričom žalobca zosplatnil úver 19.02.2017 a premlčanie sa neráta od zosplatnenia. Pre posúdenie daného prípadu je potrebné aplikovať ustanovenie § 103, ktoré je vo vzťahu k všeobecnému ustanoveniu § 101 špeciálne a upravuje počiatok premlčania odlišne od všeobecného, pričom vo vzťahu k plneniu zo spotrebiteľskej zmluvy je ešte modifikované § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Ak žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť celého úveru dňom 19.02.2017, ako nesporne vyplýva z nepopretého tvrdenia žalobcu a listinných dôkazov musel vychádzať z nezaplatenia aspoň troch splátok pred februárom 2017, t.j. splátok splatných k 20.11.2016, 20.12.2016, 20.01.2017, pričom premlčacia doba sa začína vo vzťahu k celému zvyšku dlhu počítať od splatnosti splátky splatnej 20.11.2016 a uplynula dňom 20.11.2019. Nakoľko žaloba bola na súd podaná dňa 29.01.2020, stalo sa tak po uplynutí 3 ročnej premlčacej doby. Žalobca ďalej poukázal ja na rozhodnutia súdov, ktoré sa týkali premlčania.

7. Spoločnosť Intrum Slovakia s. r. o. prostredníctvom svojho právneho zástupcu podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 03.04.2020 súdu oznámila, že na základe rámcovej zmluvy o postúpení

pohľadávok, ktorá bola uzatvorená medzi spoločnosťami Consumer Finance Holding a. s. a Všeobecnou úverovou bankou a. s. a spoločnosťou Intrum Slovakia s. r. o. bola pohľadávka žalobcu ako postupcu voči žalovanému ako dlžníkovi, ktorá je predmetom sporového konania postúpená spoločnosti Intrum Slovakia s. r. o. Vzhľadom na uvedenú skutočnosť preto navrhli, aby súd pripustil zmenu strán sporu na strane žalobcu tak, že na miesto žalobcu vstúpi spoločnosť Intrum Slovakia s. r. o. Okresný súd Ružomberok uznesením sp. zn. 2Csp/48/2019 -89 zo dňa 08.06.2020 pripustil, aby do konania na miesto žalobcu Všeobecná úverová banka a. s. vstúpil ako žalobca Intrum Slovakia s. r. o. so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť 04.07.2020.

8. Občianske združenie Všeobecná ochrana práv spotrebiteľa podaním, ktoré bolo doručené tunajšiemu súdu dňa 12.03.2020 navrhlo, aby bolo príbraté do konania. Žalovaný listom zo dňa 21.04.2020 súdu oznámil, že nesúhlasí s tým, aby ho zastupovalo združenie Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov.

9. Na pojednávaní konanom dňa 22.07.2020 súd konal a rozhodol v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu, ktorý mal doručenie predvolania na pojednávanie riadne a včas vykázané, pričom právny zástupca žalobcu požiadal o ospravedlnenie svojej neúčasti ako aj neúčasti žalobcu na pojednávaní z dôvodu jeho pracovnej zaneprázdnenosti a nenavyšovania trov konania, pričom požiadali súd, aby vo veci rozhodol bez jeho účasti ako aj v neprítomnosti žalovaného, ktorý mal doručenie predvolania na pojednávanie riadne a včas vykázané, svoju neúčasť na pojednávaní neospravedlnil a ani nepožiadal o odročenie pojednávania z dôležitého dôvodu.

10. V rámci dokazovania sa súd ďalej oboznámil aj s obsahom listín založených v spise, a to s notárskou zápisnicou N3283/2017, s prílohou 1 projektu - opis rozdelenia majetku a záväzkov, so zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. 183890198 uzatvorenou medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným, s predžalobnou upomienkou zo dňa 29.12.2016, s oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 26.02.2017, s prehľadom splátok a úhrad zo strany žalovaného, s odvolaním plnej moci, s rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávok, s oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 26.03.2020, so žiadosťou o postúpenie a prevod, pričom zistil a ustálil nasledovný skutkový a právny stav:

Právny predchodca žalobcu spoločnosť Consumer Finance Holding a. s. ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzatvorili dňa 22.04.2016 zmluvu o pôžičke, na základe ktorej poskytol právny predchodca žalobcu žalovanému úver vo výške 2500 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 69,79 eur, pri počte splátok 60 vždy do 20. dňa v mesiaci. Bola dohodnutá fixná úroková sadzba 25%, termín konečnej splatnosti bol do 20.04.2021, pričom sa jedlo o bezúčelový spotrebiteľský úver. Priemerná hodnota RPMN bola 17,18% a ročná percentuálna miera nákladov zmluvy predstavovala 21,90 %. Prvá splátka bola splatná dňa 20.07.2016. Súčasťou uzatvorenej zmluvy boli priamo zmluvné podmienky s ktorými sa žalovaný oboznámil, čo potvrdil aj svojim podpisom, ako aj splátkový kalendár k uvedenej zmluve. Vzhľadom ku skutočnosti žalovaný poskytnutý úver riadne a včas nesplácal, čím porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, resp. jednotlivé splátky riadne a včas, právny predchodca žalobcu ho listom zo dňa 29.12.2016 - predžalobná upomienka vyzval na úhradu dlžných splátok, pričom mu poskytol dodatočnú lehotu na plnenie. Zároveň ho upozornil, že ak nedôjde aspoň k úhradu najstaršej omeškanej splátky bude oprávnený úver zosplatiť. Nakoľko žalovaný ani v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradil, žalobca využil oprávnenie v zmysle Občianskeho zákonníka a dňa 19.02.2017 úver zosplatiť, o čom žalovaného informoval listom zo dňa 26.02.2017. K samotnému zosplateniu došlo až po márnom uplynutí dodatočne poskytnutej lehoty na plnenie, a to vo vzťahu k splátke splatnej bezprostredne pred zosplatením. Právny predchodca žalobcu bol následne na základe notárskej zápisnice zlúčený so spoločnosťou Všeobecná úverová banka a. s. a zanikol. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávky postúpila spoločnosť Všeobecná úverová banka a. s. pohľadávky na žalobcu spoločnosť Intrum Slovakia s. r. o., pričom žalobca sa stal novým vlastníkom pohľadávky voči žalovanému. Žalovaný do dňa podania žaloby uhradil v prospech žalobcu sumu 209,37 eur.

11. Podľa § 488 Občianskeho zákonníka záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

12. Podľa § 489 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

13. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

14. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

15. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

18. Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

19. Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

20. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

21. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

22. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

23. Na základe vykonaného dokazovania, po oboznámení sa s listinnými dôkazmi mal súd za preukázané, že žaloba žalobcu je v celom rozsahu dôvodná. Súd dospel k záveru, že uzatvorená zmluva o pôžičke podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka je spotrebiteľskou zmluvou, ktorá je svojim charakterom typovou zmluvou na predtlačnom formulári obsahujúca zmluvné podmienky, ktorých obsah žalovaný ako spotrebiteľ nemohol pri jej uzatváraní ovplyvniť. Žalovaný uzatváral spotrebiteľskú zmluvu ako fyzická osoba-nepodnikateľ. Z dôvodu, že uvedenou zmluvou bol založený spotrebiteľský vzťah vykazujúci prvky zmluvy o spotrebiteľskom úvere, súd pri posúdení predmetného zmluvného vzťahu aplikoval ustanovenia právnych predpisov obsahujúcich ochranu spotrebiteľa. Z uvedeného dôvodu súd potom v rámci limitov ustanovených v spotrebiteľskom sporovom konaní podrobil obsah predmetnej zmluvy preskúmaniu z hľadiska jej súladu s normami spotrebiteľského práva, pričom dospel k záveru, že zmluva neobsahuje také zmluvné podmienky, ktoré by vykazovali povahu neprijateľných podmienok. V uvedenej veci sa žalobca nedomáha zaplatenia zmluvných pokút.

24. Nakoľko žalovaný ako spotrebiteľ vzniesol námietku premlčania, súd sa zaoberal okrem prieskumu ex offa aj vznesenou námietkou premlčania zo strany žalovaného. Právny predchodca žalobcu listom zo dňa 29.12.2016 upovedomil žalovaného, že má nedoplatok v splátkach v celkovej výške 209,37 eur,

ktorý žiadal bezodkladne uhradiť s tým, že ho upozornil, že ak do 05.02.2017 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci október 2016 bude právny predchodca oprávnený úver zosplatiť. Žalovaný teda naposledy uhradil splátku dňa 09.09.2016 a zvyšné splátky neuhradil. Žalovaný sa prvýkrát dostal do omeškania so splátkou splatnou 20.05.2016, druhou dňa 20.06.2016 a treťou 20.10.2016. Žalobca využil svoje právo, ktoré mu vyplýva z ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka a listom zo dňa 26.02.2017 oznámil žalovanému, že dňa 19.02.2017 úver zosplatiť. Premlčacia doba sa začína vo vzťahu k celému zvyšku dlhu počítat' od splatnosti splátky zosplatenia t.j. 20.11.2016, pričom v zmysle ustanovenia § 100 Občianskeho zákonníka je všeobecná premlčacia doba trojročná. Táto potom uplynula dňa 20.11.2019. Z prezenčnej pečiatky tunajšieho súdu mal súd za preukázané, že žalobca podal žalobu na súd 03.10.2019, a teda pred uplynutím trojročnej premlčacej doby. S poukazom na uvedenú skutočnosť, preto súd ustálil, že námietka premlčania vznesená zo strany žalovaného je nedôvodná a žaloba žalobcu je v celom rozsahu dôvodná. V konaní bolo ďalej preukázané, že pôvodný veriteľ, teda spoločnosť Consumer Finance Holding a. s. zanikla zlúčením s pôvodným žalobcom, t.j. spoločnosťou Všeobecná úverová banka a. s., čo vyplynulo z notárskej zápisnice. Z oznámenia o postúpení pohľadávky mal súd za preukázané, že pôvodný žalobca postúpil pohľadávku z predmetnej zmluvy na spoločnosť Intrum Slovakia s. r. o., teda na žalobcu, o čom bol žalovaný upovedomený listom zo dňa 26.03.2020. Vlastníkom pohľadávky voči žalovanému sa stal žalobca. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti preto súd žalobe vyhovel.

25. Súd zároveň priznal žalobcovi príslušenstvo uplatnenej pohľadávky, a to 5% ročný úrok z omeškania dlžnej sumy od 04.03.2017 až do zaplatenia, nakoľko žalovaný tým, že dlžnú sumu neuhradil v lehote, ktorá bola stanovená právnym predchodcom žalobcu, dostal sa jej uplynutím do omeškania s peňažným plnením, pričom výška úroku z omeškania je v súlade s ustanovením § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 v platnom a účinnom znení.

26. O trovách konania súd rozhodol s poukazom na ustanovenie § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi, ktorý mal v spore plný úspech, priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, pričom o výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia osobitným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti uvedenému rozsudku odvolanie nie je prípustné okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takéhoto rozsudku, a to v lehote do 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Ružomberok, písomne v 3 vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods.1,2 CSP) - a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje, e) podpis, a ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania - uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods.1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods.3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na uskutočnenie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.